

БОРИС ПАСТЕРНАК

ЗЕМЯ

Част 21 от „Стихотворенията на Юрий Живаго“

Превод от руски: Кирил Кадийски, 1990

chitanka.info

*Нахълтва силом пролетта
в Москва, из къщите старинни.
Молец, спасен от нафталина,
пълзи по летни шапки в скрина
и кътат шуби и палта.*

*По пода дъсчен на чардака
саксии в редове стоят
с мушкато и шибой във всяка
и диша в стаите южняка,
и ъглите на прах дъхтят.*

*Към улицата слепешката
се взират, цели в прах, стъклата
и залезът е край реката
и на нощта не дава път.*

*И чуваш още в коридора
какво се случва из простора,
случайно за какво говорят
капчукът шумен и април.
Той знае хиляди истории
за тъжната човешка орис
и гасне отсвет по стобора
и още би се двоумил.*

*И тая смес от жар и ужас
и вѐн, и в кабинета южен,
и въздухът е пак в несвяст.
И тия клонки на върбата,
и тия пѐпчици мѐхнати
на кръстопѐтя, по стѐклата,
на улицата и у нас.*

Защо ли плаче далнината

*в мъгла и лъха гнилочта?
Но тук е моето призвание —
да не скучаят разстояния,
земята пак да не остане
сама зад градската черта.*

*Пристигат в пролетите ранни
приятелите всеки път
и срещите са разкаяния,
и пировете — завещания,
та струи тайни от страдание
живота пак да размразят.*

Издание:

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.